

Publicerad 2009-04-02 00:38 av anits
*en arbetskamrat i en tid för länge sedan
visade sig vara livrädd för spindlar*

SPINDELN

den låg där mitt på golvet

spindeln

mannen gick en lång väg förbi den

spindeln

jag trodde när jag öppnade dörren
och steg in, att han inte ville störa

spindeln

men han var rädd, livrädd för den
lilla vackra

spindeln

trampa på den, stampa på den,
ha ihjäl den, skrek han till mig, när
jag stod där undrade, funderade
tänkte, vad håller du på med, det
var då jag förstod, han ville jag skulle
ta livet av den

spindeln

jag tog ett pappersark, fick den

spindeln

att krypa upp på det, sen bar jag ut den

spindeln

satte den på fönsterblecket, såg den krypa
iväg ute i det fria

spindeln

när jag kom in igen, säger mannen

tack

jag är så förfärligt rädd för

spindlar

anits 2 april 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten